

BETEGÁPOLÓ IRGALMASREND
MAGYARORSZÁG

Értékvesztés után, felülről érkező Ajándék

A Teremtő az idők kezdetén lábunk alá földet teremtett, és fejünk fölé kifeszítette az eget.

Aki világokat formál kezével, karácsonykor kezébe vette a földet, nehogy talajt veszítsen lábunk, és gyöngéden tenyerébe rejtette mécses-életünket, hogy leheletével táplálja a rebbenő lángot és átvigye az Ő dicsőségébe.

Az ember nagy kalandja, hogy a sötétségből kiutat keres. Minél nagyobb a látomás, annál teljesebb életet követel, s nincs alku.

A külvilágra téli köd ereszkedik, a lélekre várakozás. Jön az Úr. A misztérium kódéba burkolózva jön. Nem biztos, hogy a várt úton érkezik. Akárhogyan is jön, szívünk kellős közepe felé tart. Nem azért jön, mert vásárolni és ajándékozni akarunk, hanem azért kell jönnie, mert az élet értelmének keresése közben, mindig újra rábukkanunk a szeretet nélküli élet értelmetlenségére.

Jön, de még nincs itt. Sem megszolgálni, sem megérdemelni nem tudjuk, hogy itt lesz. Azért jön, mert nem lehet őt visszatartani, de megérkezése fölötti örömünket a szerelmes vágyakozás lobbantja magasra.

A sötét, téli égen ne keressük a Betlehemi Csillagot. Az a Csillag az emberek szívében van, és karácsonykor látható lesz, fényével beborítja a földet. Túl az ember meghasonlásain, túl a vérfürdőkön, túl a nemzetközi élet neuralgikus pontjain, túl az örületen, túl a helyi háborúkon, és minden szorongáson.

Karácsony átmelegít, mint a tűz. Azért ég, hogy emlékezzünk a megszabadító szeretetre, amit Krisztus hirdetett meg, aki Istennek mondta magát. Az Ő nevében szeressük azt, aki közel van hozzánk, s azt is, aki távol van. Aki él, s aki már meghalt.

Mondjuk ki a megbocsátás szavait, s értsük meg, ezektől a szavaktól a lelki halált okozó sebek gyógyulhatnak be. Ajándékozzuk meg egymást, de ne feledjük, hogy a legszebb ajándék is csak alig képviselheti az ember szívét, amelynek legfőbb kiváltsága, hogy hasonlít Istenre. Énekeljünk és vigadjunk, mert a halállal szemközt hiábavalónak látszó élet karácsonykor értelmet kapott.

Örömünk tetőpontján némuljunk el egy időre, mert vannak milliószám, akik szegények és elnyomottak, betegek, haláltusát vívnak, üldözést szenvednek – ma legtöbbször krisztusi hitük miatt –, kín és aggodalom gyötri őket.

Örömünket, ami az ő örömük is, mégsem fojthatja el semmi, mert annak örülünk, ami nem egyeseké, hanem mindenkié, a Mindenségé: Betlehemben a világ sötétsége hasadt föl.

Az a Csecsemő tette ezt, aki a betlehemi jászolban feküdt! Ez a Karácsony lélegzetelállító öröme.

Budapest, 2017 Karácsonyán

P. Kozma Imre OH
Prior, Delegát

Betegápoló Irgalmasrend Magyarország

1023 Budapest | Frankel Leó út 54. | Tel / Fax (36) 1 438 8641
irgalmasrend@irgalmas.hu | www.irgalmasrend.hu